

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Stanisław

Nazwisko: Zarakowski

Miejsce urodzenia: Swolna

Data urodzenia: 07-11-1909

Imię ojca: Stanisław

Imię matki: Helena

Dodatkowe informacje: W PPR od 2.09.1946 r., następnie w PZPR. W 1935 roku ukończył Uniwersytet im. Stefana Batorego w Wilnie z dyplomem magistra praw. Podczas studiów członek: Akademickiej Korporacji „Polesia”, Bratniej Pomocy Studentów Uniwersytetu Stefana Batorego i Koła Prawników. W latach 1932-1933 odbył przeszkolenie wojskowe jako podchorąży piechoty, w 1935 r. podporucznik rezerwy. Po studiach rozpoczął pracę zawodową w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zawodowo-Gospodarczych [!] w Wilnie od 1.06. t.r. do 31.08.1937 r., najpierw praktykant potem rewident. Od 1.09.1937 r. zatrudniony w Okręgowej Izbie Kontroli Państwowej w Wilnie na stanowisku pomocnika rewidenta. W dniu 24.08.1939 r. zmobilizowany do 85 pp., z którym uczestniczył w kampanii wrześniowej, którą zakończył w Samodzielnej Grupie Operacyjnej gen. Franciszka Kleeberga. Po kapitulacji oddziału zbiegł z niewoli i powrócił do Wilna. Od grudnia 1939 r. zatrudniony w Klubie-Stołowce Samopomocy Obywatelskiej w Wilnie w charakterze buchaltera, następnie w Sekcji Uchodźców Litewskiego Czerwonego Krzyża jako buchalter do lipca 1940 r. Po anektowaniu Litwy przez Związek Sowiecki wyznaczony przez nowe władze na administratora hoteli w mieście Wilnie, jako administrator pracował do maja 1942 r. Od czerwca 1942 zatrudniony w niemieckim przedsiębiorstwie budowlanym Baustelle pracował w charakterze: pomocnika murarskiego, cieśli i stolarza. Po zajęciu Litwy przez Armię Czerwoną pracował w Litewskim Oddziale Komitetu ds. Geologii przy Radzie Komisarzy Ludowych ZSRS jako główny buchalter, na tym stanowisku do lutego 1945 r. 1.02.1945 r. wstąpił do 36 pp. w 8 DP WP jako zastępca dowódcy kompanii. Od lipca tego roku skierowany do Naczelnej Prokuratury Wojskowej jako oficer śledczy, w dalszym ciągu, od lutego 1946 do marca 1947 r. Prokurator Wojskowy V Okręgu Wojskowego w stopniu ppłk. Od marca do czerwca 1947 r. I zastępca Prezesa Najwyższego Sądu Wojskowego. W okresie od czerwca do października 1947 r. był zastępcą Naczelnego Prokuratora Wojskowego — pułkownik, w październiku 1948 r. zastępca szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Obrony Narodowej. Źródło: Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 19422, s. 3-9, 10-16, 18.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Naczelny Prokurator		Naczelna Prokuratura Wojskowa	Warszawa		1950	12-04-1956	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 19422, s. 15-19.